

og hvad den altsaa eventuelt, hvis den senere skulde forvandles fra Opposition til Deltager paa en eller anden Maade i Regeringen, vilde være villig til gennem Administrationen at skaffe i Forslags Form. Men til syvende og sidst vil jeg sige til den ærede Ordfører Hr. Korsgaard, at det er Regeringen, som har bragt Finanserne ud af Balance, og det er derfor Regeringen, som først og fremmest har Pligt til at bringe dem i Balance igen. Og hvis det efter disse Aars Underskudsperiode nu endelig skulde lykkes at naa til en Balance, skal vi alle sammen være glade derover. Men vi kommer til at trækkes med Gælds- og Rentebyrder af alt det, der er forbrugt unyttigt og urimeligt paa Grund af Regeringens Fejlgreb i disse Aar.

Den højtærede Minister sluttede sin Tale med en lille Tak til de Konservative, en af de sædvanlige Taksigelser, som vi har hørt ikke saa faa Gange i disse Samlinger, en Tak til de Konservative for Loyaliteten. Ja, de Konservative har jo været loyale, endogsaa i den Grad, at de mange Gange, naar de har villet tage Livet af den højtærede Minister og endogsaa har været saa langt fremme i deres Bestræbelser, at de har sat Venstre i en saadan Bevægelse, at disse har været ved at slutte sig til Efterstræbelserne efter Ministerens Liv, kort derefter har været saa loyale at lade ham leve. Derfor kunde Ministeren have sluttet sin Tale lige saa godt med de Ord til de Konservative: Tak for Livet, i Stedet for med: Tak for Loyaliteten. Da nu Ministeren lever endnu et Aar, glæder det mig, at han vil benytte dette Aar til forsæt at føre den Politik til Ende; det sætter jeg Pris paa. Jeg sætter Pris paa, at vi i den Situation, vi nu er i, ikke faar noget Forsøg paa Spring ud i en anden Politik saadan som i 1912. Lad denne Regeringsperiode komme til Valgets Afgørelse. Det er det klare Standpunkt. Hvis Vælgerne synes, den har været til Velsignelse, vil de naturligvis beholde det nuværende Flertal. Hvis de synes det modsatte, gaar det Regeringen, som den har fortjent.

Martin Hansen: Overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Svar paa mit Spørgsmaal vil jeg gøre opmærksom paa, at den Maade, hvorpaa de vil skabe Balance, skulde bl. a. være den, at de vilde skaffe Arbejde til Arbejderne. Ja, men det ærede Medlem har jo en Fortid i saa Henseende, og dér vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er ingen Regering, der har gjort saa meget for at skaffe Arbejde til Arbejderne som den nuværende baade

ved Arbejders Igangsættelse, ved Udlaansvirksomhed og ved Tilskud til Boligbyggeriet. I alle de Henseender kan den forrige Regering slet ikke staa Maal med denne; den havde jo ogsaa Arbejdsløshed. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen gik i 1918—19 op til 26,8 Millioner og i 1919—20 op til 22 Mill. Kr., medens vi nu er kommet ned paa 17 Millioner. Men i Stedet for at sætte Arbejder i Gang sendte de i hvert Fald en Del af de arbejdsløse paa Kursus, hvad ikke just var saa ganske ilde, men de skaffede ikke Arbejde til dem. Jeg tror ikke, det ærede Medlem faar skabt Balance paa den Vis.

Maa jeg gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rode, da jeg netop har omtalt Indtægten i 1920—21. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Statsministeren havde fuldkommen Ret i, at Indtægterne har i høj Grad svigtet i Aaret 1920—21 i Modsætning til Aaret 1919—20. Det var ikke alene Skatterne, der gik ned med et Par og tredive Millioner Kroner, men Indtægterne af Domænerne gik ned med 1 Mill. Kr., og der var et Mindreudbytte af Statsvirksomhederne paa et Par Millioner Kroner og en Nedgang af Renteindtægten paa § 3 fra 42 til 16 Mill. Kr. og paa Adskillige Indtægter en Mindreindtægt af 3 Mill. Kr., saaledes at den samlede Indtægt var 95 Mill. Kr. mindre end i Aaret tilforn. Dernæst gør jeg opmærksom paa, at Udgifterne steg med 23 Mill. Kr., hvilket alene forklares ved en enkelt Post, nemlig de 26 Mill. Kr. til Udlygningskassen, saa det er let forstaaeligt, hvorfor Underskuddet i det Aar paa Driften blev 56 Mill. Kr. mod et tidligere Overskud paa 61 Millioner.

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte sin store Forbavselse over, at jeg kunde nævne Opnaaelse af en Handelsoverenskomst med Rusland som noget, der kunde have gavnet Erhvervslivet her hjemme, ja, han udtalte ikke blot sin Forbavselse, men ytrede noget i Retning af Medlidenhed med mig, fordi jeg kunde være saa naiv at mene noget saadant. Jeg vil gerne dertil sige, at det vel ikke, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, kunde være af overvældende stor Betydning at have en Handelsoverenskomst med Rusland, men at jeg fremdeles har den Opfattelse som saa mange andre, at havde vi faaet sluttet en Overenskomst i 1920, kunde det have været af ikke ringe Betydning for Danmark. Det ved det ærede Medlem Hr. Korsgaard meget vel. Man kan ikke sige,